

Skarga wniesiona dnia 23 czerwca 2004 r. przez C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 23 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie, reprezentowane przez Nicolettę Amadei i Charlsa Turka, avvocati.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (Delegacji w Republice Gwinei) z dnia 21 kwietnia 2004 r., na mocy której skarżąca, działająca od 1987 r. w Gwinei organizacja pozarządowa, została wezwana do uiszczenia kwoty 959 543 835 franków gwinejskich (w przeliczeniu 397 126,02 euro) z tytułu wydatków, uznanych za nieuzasadnione w ramach realizacji powierzonego jej projektu.

W uzasadnieniu swoich roszczeń, skarżąca podnosi:

- naruszenie istotnych wymogów proceduralnych poprzez wadliwe i sprzeczne uzasadnienie, jak również poprzez brak podstawy prawnej. W tym zakresie zaskarżona nota debetowa wymienia jedynie porozumienie „Amélioration des conditions de vie à l’interieur du pays – 7 ACP GUI 019-4-AT CESTAS”, chociaż żadnego porozumienia o tym tytule nie zawarto, w związku z czym nie można jednoznacznie stwierdzić, do których z ustanowionych pomiędzy skarżącą a gwinejskim rządem relacji zaskarżona decyzja się odnosi. Ponadto brakuje jakiegokolwiek podstawy prawnej, na której miałby opierać się zaskarżony akt. Ponadto nota debetowa nie zawiera żadnych wyjaśnień odnośnie kryteriów prowadzenia księgowości, na podstawie których Komisja ustaliła sporną kwotę;
- zaskarżona decyzja może podlegać stwierdzeniu nieważności również dlatego, że żądanie zapłaty od skarżącej spornej kwoty pochodzi od Komisji, która w świetle umów podpisanych w ramach różnych projektów realizowanych w Gwinei, pozostaje stroną trzecią;
- naruszenie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾, ponieważ prośba skarżącej o przekazanie jej kopii raportu sporządzonego przez Ernst & Young, na podstawie którego wydano zaskarżoną decyzję, pozostała bez odpowiedzi;
- pogwałcenie prawa skarżącej do obrony;
- pogwałcenie zasady kontrydiktoryjności oraz prawidłowej administracji.

W wymienionym jako ostatni względzie, skarżąca podkreśla, że dochodzenie w sprawie jej domniemych niedoborów zostało przeprowadzone wyłącznie przez podmiot zewnętrzny, Ernst & Young, który w stosunku do stron nie był osobą trzecią w pełnym znaczeniu, tylko organizacją opłacaną przez rząd gwinejski, która w związku z tym nie może być postrzegana jako bezstronna.

(¹) Dz.U. L 145 z 31 maja 2001 r., str. 43.

Skarga wniesiona dnia 1 lipca 2004 r. przez Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 1 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez Fernando Díez Moreno, letrado en ejercicio, z adresem do doręczeń: Ambassade du Royaume d’Espagne à Luxembourg, 4-6 Boulevard Emanuel Servais.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 kwietnia 2004r. względem Hiszpanii w zakresie dotyczącym wyłączenia rekompensat za wycofanie owoców i warzyw z rynku (5.253.604,00 EURO), i w zakresie dotyczącym wyłączenia w sektorze upraw rolnych i dopłat do hodowli zwierząt, za wyjątkiem kwoty odpowiadającej okresowi 2000/2001 w La Rioja w zakresie sektoru upraw rolnych (1.659.053,00 EURO),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

W zakresie dotyczącym skarżącego Państwa Członkowskiego, zaskarżona decyzja zawiera cztery wyłączenia: a) rekompensata za wycofanie owoców i warzyw z rynku; b) pomoc w zakresie przetwarzania cytryn c) dostawa żywności pochodzących z zapasów interwencyjnych w celu rozdzielania osobom najbardziej potrzebującym d) uprawy rolne i dopłaty do hodowli zwierząt. Przedmiotowa skarga dotyczy jedynie wyłączenia dokonanego w zakresie rekompensat za wycofanie owoców i warzyw z rynku (5.253.601,00 EURO, związanych z rzekomo nienależnymi kontrolami w Murcii i Walencji), i wyłączenia dokonanego w sektorze upraw rolnych i dopłat do hodowli zwierząt, za wyjątkiem kwoty odpowiadającej okresowi 2000/2001 w La Rioja w zakresie upraw rolnych, przy czym kwota, której wyłączenie uważane jest za bezprawne, wynosi 1.659.053,00 EURO.